

N:o 33.

Ank. till Riksd. Kansli den 21 April 1876, kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt förslag att Kongl. Förordningen den 16 Juni 1875, angående ändring af 20 kap. 1, 2 och 16 §§ samt 24 kap. 3 och 4 §§ strafflagen må endast i viss mån tillämpas i lappmarken.

Uti en inom Andra Kammaren väckt, till Lag-Utskottet remitterad motion (N:o 48), har Herr *P. A. Hellgrén* föreslagit: »att Riksdagen för sin del ville besluta, att Kongl. Maj:ts nådiga förordning den 16 Juni 1875 angående ändring i 1, 2 och 16 §§ i 20 kapitlet samt 3 och 4 §§ i 24 kapitlet strafflagen, om ansvar för skogsåverkan, icke måtte, intilldess områdena i lappmarken genom nu påbörjad afvittring hunnit bestämmas, i vidsträcktare mån derstädes tillämpas, än hvad anginge olofflig åverkan af virke till afsalu, så att hemmansegare och nybyggare egde att intill samma tid hemta sitt husbehovsvirke och nödig vedbrand inom sina gamla provisionela områden; att inhysesmän och backstugusittare egde att utan afgift från kronans skogar i lappmarken hemta nödigt husbyggnadsvirke, nödig vedbrand, bark till uppblandning af nödbrödsämne samt ris, näfver och löftägt till husbehov; och att, i fall utsyning och utstämpling af byggnadsvirke och vedbrand till dessa sistnämnda skulle anses nödig, skogsstatens jägeribetjening förpligtades sådan utsyning och utstämpling utan ersättning verkställa».

Såsom stöd för detta förslag har motionären föreburit, dels att då inom lappmarken, hvarest afvittringen först för helt kort tid sedan blifvit påbörjad, ännu icke funnes bestämda några områden, inom hvilka rätt till afhemtning af husbehovsvirke och nödig vedbrand vore hemmansegare

Bih. till Riksd. Prot. 1876. 7 Saml. 18 Häft.

och nybyggare medgifven, lätteligen kunde inträffa, att dessa för tillfredsställande af sina behof af skogsalster komme att emot sin vilja göra sig skyldiga till oloflig åverkan, som kunde till stöld hänföras, dels ock att inhysesmän och backstugusittare, hvilka till stor mängd utan vederbörligt tillstånd, men under förhoppning att frändeles erhålla rätt till nybygge eller torp, tagit i besittning oodlad jord i lappmarken, saknade utvägar att annorledes, än medelst oloflig åverkan å kronans skog, förskaffa sig de skogsalster, som för dem vore oundgängliga.

Då emellertid hemmansegare och nybyggare inom lappmarken enligt gällande författningar hafva rätt att för husbehof hemta virke inom områden, som för sådant ändamål i afbidan på afvittringen blifvit anvisade, så att den ifrågasatta ändringen af lagen, i hvad den på dem eger tillämplighet, icke torde vara af behofvet påkallad; samt, beträffande de olagliga intägterna på kronans mark, icke synes lämpligt att genom den föreslagna friheten för deras innehafvare att å kronans skogar tillgodogöra sig husbehofsvirke åt dessa intägter i viss mån förläna helgd eller att såmedelst uppmuntra till nya dylika obehöriga inkräkningar, föranlåtes Utskottet vördsamt hemställa,

att motionen måtte lemnas utan afseende.

Stockholm den 21 April 1876.

På Utskottets vägnar:

ERIC SPARRE.